

Цікаві можливості та значний потенціал мають Wi-Fi-маркетинг (для перегляду рекламних роликів, використання анкет перед використанням високошвидкісного Інтернету) і мобільний Інтернет, частка користувачів якого за 2015 р. у світі збільшилася на 90%.

Висновки. Аналіз темпів упровадження ІКТ у різних секторах показує, що електронний бізнес демонструє зростання в усьому світі, хоча між окремими регіонами існують значні відмінності в тому, що стосується розмірів і місця розташування підприємств.

Мобільний маркетинг надає продавцям можливість звернутися до конкретного споживача послуг та сформулювати необхідну комунікацію, а споживачу – своєчасно отримувати актуальні саме для нього послуги.

Водночас поряд із можливостями для зміцнення економічної безпеки суб'єктів господарювання сфери ресторанного бізнесу загострюються загрози їх інформаційній безпеці, що пов'язані з необхідністю дотримання комерційної таємниці та безпеки на рівні ІТ-технологій (правил безпеки серверів, правил архівування, збереження інформації).

Для оцінки ефективності застосування мобільного маркетингу на підприємстві необхідно здійснювати веб-аналітику. Вихідні дані для неї можна отримати за допомогою сервісів Інтернет-статистики, що дають змогу проаналізувати ефективність сайту або мобільного додатку, а також каналів залучення трафіку.

Напрямом подальших досліджень є визначення ключових показників оцінки ефективності роботи, які мають відображати ступінь досягнення мети, бути значущими для бізнесу, бути прозорими, конкретними, точно визначеними та своєчасними. Зазначені показники ефективності слід згрупувати у дві групи: технічні (специфічні для кожного інструменту електронного маркетингу) та бізнес-показники (відображають фінансову вигоду від використання електронного маркетингу).

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Махлуп Ф. Производство и распространение знаний в США / Ф. Махлуп. – М. : Прогресс, 1966. – 462 с.
2. Доповідь про інформаційну економіку: ООН за 2015 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/ier2015overview_ru.pdf.
3. Наумік-Гладка К.Г. Проблеми забезпечення економічної безпеки держави в умовах становлення інформаційної економіки / К.Г. Наумік-Гладка // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2015. – № 6. – С. 206–209 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://global-national.in.ua/issue-6-2015>.
4. П'ятницька Г.Т. Тенденції розвитку ресторанного господарства в Україні / Г.Т. П'ятницька // Вісник КНТЕУ. – 2004. – № 2.
5. Жоголева М.В. Заставте Интернет работать на ваш ресторан / М. Жоголева. – М. : Ресторанные ведомости, 2016. – 264 с.

УДК 330.322:658

Вашечко Ю.В.
аспірант

*Харківського національного аграрного університету
імені В.В. Докучаєва*

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ КАТЕГОРІЙ «ІНВЕСТИЦІЇ» ТА «ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ»

Статтю присвячено дослідженню підходів до тлумачення категорій «інвестиції» та «інвестиційна привабливість підприємств». Проведено аналіз поглядів історико-економічних шкіл та течій на зміст поняття «інвестиції». Сформовано авторський підхід до визначення сутності зазначених дефініцій.

Ключові слова: інвестиції, інвестиційна привабливість підприємств, капітальні вкладення, інвестиційна діяльність.

Вашечко Ю.В. ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ОПРЕДЕЛЕНИЯ СУЩНОСТИ КАТЕГОРИЙ «ИНВЕСТИЦИИ» И «ИНВЕСТИЦИОННАЯ ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТЬ ПРЕДПРИЯТИЯ»

Статья посвящена исследованию подходов к толкованию категорий «инвестиции» и «инвестиционная привлекательность предприятий». Проведен анализ взглядов историко-экономических школ и течений на содержание понятия «инвестиции». Сформирован авторский подход к определению сущности указанных дефиниций.

Ключевые слова: инвестиции, инвестиционная привлекательность предприятий, капитальные вложения, инвестиционная деятельность.

Vashechko Yu.V. THEORETICAL ASPECTS DEFINING THE ESSENCE OF CATEGORIES "INVESTMENTS" AND "INVESTMENT ATTRACTIVENESS OF ENTERPRISES"

The article investigates approaches to the interpretation of the category of «investment» and «investment attractiveness of enterprises». The analysis looks historical – economic schools and trends on the meaning of investment. Formed author's approach to defining the essence of these definitions.

Keywords: investments, investment attractiveness of enterprises, investments, investment activity.

Постановка проблеми. Проблема залучення інвестиційних ресурсів і ефективного їх використання в сучасних кризових умовах є однією з головних, оскільки без її вирішення розраховувати на зростання рівня життя населення, збільшення обсягів виробництва, підвищення ефективності функціонування підприємств і забезпечення продовольчої

безпеки нашої країни є практично неможливими. Інвестиційна привабливість при цьому відіграє роль ключового елемента, оскільки їх динамічність залежить від можливостей підприємства відповідати умовам потенційних інвесторів.

Вивчення вітчизняних та іноземних джерел, монографічних досліджень свідчить про наявність істот-

них розбіжностей у визначенні поняття інвестиційної привабливості та її понятійного ядра – інвестицій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значний внесок у дослідження змісту поняття «інвестиції» у різних її аспектах зробили відомі зарубіжні вчені: В. Петті, А. Сміт, Д. Рікардо, Дж. Кейнс, К. Маркс, У. Шарп та ін.

Питання теорії і практики інвестиційної діяльності досліджували багато вітчизняних учених, а саме: О.А. Андраш, І.О. Бланк, П.І. Гайдуцький, С.О. Гуткевич, О.І. Гуроров, М.П. Денисенко, А.Г. Загородній, П.А. Лайко, Т.В. Майорова, А.А. Пересада, Н.О. Татаренко, В.Я. Шевчук та багато інших.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на значний науковий доробок, досі немає єдиної думки серед науковців щодо трактування зазначених категорій, і питання надалі залишається відкритим для подальших досліджень.

Мета статті полягає в аналізі та узагальненні підходів до визначення категорій «інвестиції» та «інвестиційна привабливість підприємства», що дасть можливість сформулювати авторське бачення зазначених дефініцій, які буде покладено в розробку комплексної оцінки інвестиційної привабливості підприємств.

Виклад основного матеріалу дослідження. Еволюція економічної думки та історико-економічні школи та течії обумовили появу та розвиток різних підходів до сутності інвестицій, що призвело до появи цілої низки думок щодо їх визначення як поняття.

Термін «інвестиції» походить від латинського *investire*, що означає «облачати», «вкладати». Представники доктрини меркантилізму Т. Ман, Дж. Ло, Д. Юм уважали джерелом багатства та інвестицій торговий капітал, який формується завдяки успішно проведеним зовнішньо торговельним операціям [1, с. 7].

Подальшого розвитку економічні погляди на процес інвестування отримали у працях фізіократів. Економіст Ф. Кене визначає інвестиції як суму початкових авансів або капітальних вкладень із метою одержання прибутку. Фізіократи розмежовували представлені в грошовому вираженні інвестиції на основний і оборотний капітал, які відшкодовуються в ціні товару [1, с. 17]. Отже, у фізіократів присутнє, хоча ще і в зародку, поняття поділу капіталу на основний та оборотний.

Зміст інвестицій розглядався в роботах класиків політичної економії. Зокрема, економічне зростання А. Сміт пов'язує не тільки зі зростанням доходу, а й з нагромадженням капіталу. Він показує, що капіталізація, тобто нагромадження, відбувається за рахунок надлишку доходів, що не були спожиті [1, с. 21]. Таким чином, Сміт відносив до інвестицій витрати, направлені на відшкодування та збільшення капіталу. Це були перші спроби вченого говорити про інвестування, однак не вводячи при цьому самого терміна.

Подальшого розвитку теорія інвестування дістала в поглядах К. Маркса, який у своїй праці «Капітал» розглядає поняття «інвестування» з позиції простого і розширеного відтворення і звертає увагу на те, що інвестиції в розширене відтворення є позитивним моментом в економіці. Також він розглядав циклічність економіки та вплив даної циклічності на процес інвестування. Зокрема, Маркс акцентував увагу на тому, що попит на інвестиції буде підтримуватись, а капітал – використовуватиметься на повну потужність доти, доки вкладені кошти принеситимуть хоч мінімальний прибуток [1, с. 71].

Незважаючи на те що класики економічної теорії багато уваги приділяли капіталу та його нагромадженню, виокремлення інвестицій як окремої еконо-

мічної категорії в їх роботах не проводилося. Початком становлення інвестицій як окремої економічної категорії вважають першу половину 50-х років минулого століття, коли М. Марковіц у своїх роботах закрив основи сучасної теорії інвестиційного портфеля [2].

Подальший розвиток теорія отримала у дослідженнях Л.Дж. Гітмана, В. Шарпа, Дж. Кейнса та ін. Ці розробки стосувалися дослідження форм, методів і механізмів інвестування.

За У. Шарпом «інвестувати» у найширшому розумінні означає «розстатися з грошми сьогодні, щоб мати більшу їх суму у майбутньому» [3, с. 80]. Американські вчені Л.Дж. Гітман і М.Д. Джонк у своїй книзі «Основи інвестування» дають визначення інвестиціям як способу переміщення капіталу, що повинен забезпечити збереження або зростання вартості капіталу і (або) принести позитивну величину доходу [3, с. 81].

Дж. Кейнс уперше визначив необхідність стимулювання інвестиційного процесу через втручання держави в економіку через стимулювання ефективного попиту. Він розуміє під інвестиціями поточний приріст цінностей капітального майна внаслідок виробничої діяльності даного періоду, тобто ту частину доходу за даний період, яка не була використана для споживання [3, с. 81].

За П. Массе інвестиції є актом обміну сьогоденного задоволення потреби на очікування задоволення її в майбутньому за допомогою інвестиційних благ [3, с. 82]. Дж.М. Розенберг визначає інвестиції як використання грошей для отримання ще більшої кількості грошей, доходу чи/та досягнення приросту капіталу [4].

Отже, більшість західних авторів уважають, що процес залучення інвестицій передбачає здійснення вкладень із метою отримання додаткового прибутку або збільшення вартості капіталу підприємства, проте стосовно джерел вкладень, які з часом можуть привести до зростання прибутку, існують різні погляди.

Радянський економіст Т.С. Хачатуров під капітальними вкладеннями розумів витрати на виробництво основних засобів, їх збільшення та вдосконалення [5]. Проте таке визначення обмежує процес інвестування вкладеннями лише в основні засоби, залишаючи поза увагою фінансові інструменти, нематеріальні активи та вкладення в оборотний капітал.

Радянські економісти поняття «інвестиції» отожднювали з капітальними вкладеннями, під якими розглядалися вкладення капіталу у відтворення основних засобів як виробничого, так і невиробничого характеру. Проте інвестиції можуть здійснюватись і у приріст оборотних активів, і в різні фінансові інструменти, в окремі види нематеріальних активів. Отже, капітальні вкладення є більш вузьким поняттям і виступають лише як одна з форм інвестицій.

В українському законодавстві за останні 25 років прийнято значну кількість нормативно-правових актів, які регламентують інвестиційну діяльність. Проте варто зазначити, що в цих законодавчих актах у визначення «інвестиція» вкладається різне тлумачення.

Так, у Законі України «Про інвестиційну діяльність» інвестиції трактуються як «усі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, у результаті якої створюється прибуток (доход) або досягається соціальний ефект» [6].

На думку Т.В. Майорової, дане визначення має синтетичний характер зазначеної категорії. По-перше, у ньому врахований динамізм інвестицій, тобто розкривається взаємозв'язок, процес перетворення інвестиційних ресурсів у вкладення, витрати, і, по-друге,

наведена широка класифікація інвестицій [2]. Але, як уважає Т.В. Дорошенко, серед об'єктів вкладення грошові засоби правильніше було б виділити окремо, а не відносити їх до майнових цінностей, тим паче що вони є основним інвестиційним ресурсом [7, с. 115].

С. Захарін, навпаки, вважає хибним таке розмежування грошових, майнових та інтелектуальних цінностей як окремих не пов'язаних між собою категорій. Оскільки і нерухомість, і матеріали, і готова продукція, і об'єкти інтелектуальної власності за своєю цивільно-правовою природою є майном, то вчений пропонує їх об'єднати і вказувати «всі види майнових цінностей» [8].

У подальшому це поняття визначалось і в інших правових актах. Так, у Господарському кодексі України інвестиціями у сфері господарювання визнаються довгострокові вкладення різних видів майна, інтелектуальних цінностей та майнових прав в об'єкти господарської діяльності з метою одержання доходу (прибутку) або досягнення іншого соціального ефекту [9]. Під поняттям «вкладення» в даному разі розуміється не інвестиція як матеріальний предмет, а інвестування як процес, і тому наведене поняття «інвестиції» не збігається з визначенням Закону України «Про інвестиційну діяльність».

Інший підхід до поняття інвестиції демонструє податкове законодавство. У Податковому кодексі України інвестиції визначаються як господарські операції, які передбачають придбання основних засобів, нематеріальних активів, корпоративних прав та/або цінних паперів в обмін на кошти або майно [10]. З таким визначенням погодитися неможливо, бо тут має місце спрощене трактування інвестицій як господарської операції: по-перше, інвестиції – це не обмін активів на кошти або майно, а навпаки – вкладання коштів у фінансові, матеріальні та нематеріальні активи; по-друге, у визначенні немає мети, заради чого здійснюється інвестування, адже інвестиційна діяльність відрізняється від фінансової та господарської лише тим, що інвестор не просто здобуває активи, а обирає лише ті, які в майбутньому обов'язково принесуть йому доходи [2, с. 6, 7].

Академік А.А. Пересада у своїх працях зазначає, що інвестиції – вкладення капіталу в об'єкти підприємницької діяльності з метою забезпечення його зростання в майбутньому [11, с. 12]. Таким чином, інвестиції – це категорія розширеного відтворення, яка є основою формування мікро- та макроекономічних параметрів та визначає темпи економічного росту.

Науковці В. Шевчук та П. Рогожин зазначають, що інвестиції мають фінансове та економічне визначення. За фінансовим визначенням інвестиції – це всі види активів (коштів), що вкладаються в господарчу діяльність із метою отримання доходу. За економічним визначенням інвестиції – це видатки на створення, розширення, реконструкцію та технічне переозброєння основного капіталу, а також не пов'язані з цим зміни оборотного капіталу, оскільки зміни в товарно-матеріальних засадах здебільшого залежать від руху видатків на основний капітал [12]. У даному твердженні не врахована та обставина, що інвестиції можуть направлятися на закупівлю прибуткових цінних паперів, акцій інших підприємств чи придбання великої партії матеріалів тощо. Ці операції ніяк не пов'язані з основним капіталом.

На думку І.О. Бланка, найбільш типова неточність багатьох визначень полягає в тому, що під інвестиціями розуміють будь-яке вкладення фінансових коштів, яке часто не пов'язане із вирішенням інвестиційних цілей суб'єктів. До них іноді відносять так звані «спо-

живчі інвестиції» (придбання комп'ютерів, автомобілів тощо), які за своїм економічним змістом до інвестицій не належать: кошти для їх придбання в даному разі витрачаються на довгострокове споживання (якщо їх придбання не має на меті їх перепродаж для отримання прибутку) [13, с. 9]. Л.М. Борщ під інвестиціями розуміє економічні ресурси, які спрямовуються на збільшення як реального капіталу суспільства, тобто на розширення чи модернізацію виробничого апарату, так і інвестиції в «людський капітал» [14, с. 47].

У сучасних наукових дослідженнях із питань інвестування зазначається, що результатом інвестицій може бути не лише приріст прибутку, але й певний економічний чи позаекономічний ефект, який зазвичай носить екологічний характер, зумовлений зменшенням негативного впливу виробничого процесу на навколишнє середовище, впровадженням енергозберігаючих, ресурсозберігаючих технологій, чи соціальний характер. Науковці А.Г. Загородній, Г.Л. Вознюк у своїх дослідженнях визначають інвестиції як грошові, майнові, інтелектуальні цінності, які вкладаються в об'єкти підприємницької та інші види діяльності з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту [15, с. 195].

Економічний зміст категорії «інвестиції» Д. Черваньов та Л. Нейкова розглядають як відносини, пов'язані з довгостроковим авансуванням грошових, майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької діяльності, в основні та оборотні фонди, а також у науково-технічний розвиток, якісне вдосконалення виробничої бази й освоєння нових видів продукції від моменту авансування до реального відшкодування й одержання прибутку або соціального ефекту [16].

Ми погоджуємося з твердженнями зазначених науковців і в здійсненні інвестицій вбачаємо не тільки досягнення соціального, економічного, а й екологічного ефекту.

Теоретичні аспекти інвестування знайшли своє висвітлення також у наукових працях вітчизняних учених-економістів. На думку М.П. Денисенка, інвестиції – це те, що відкладається на завтра: одну їх частину складають споживчі блага, які не використовуються в поточному періоді, вони відкладаються на збільшення запасів, іншу – ресурси, які направляються на розширення виробництва [17]. С.В. Мочерний [18] трактує інвестиції як довготермінові вкладення капіталу в різні сфери та галузі народного господарства всередині країни та за її межами з метою привласнення прибутку.

Крім того, у низці визначень відзначається, що інвестиції являють собою довгострокове вкладання засобів. Безумовно, окремі форми інвестицій носять довгостроковий характер, однак інвестиції можуть мати і короткостроковий термін вкладання (наприклад, депозитні сертифікати з терміном обігу до одного року, короткострокові фінансові вкладення в облігації).

Існує багато модифікацій поняття «інвестиції», що зумовлено специфікою різних економічних шкіл та течій, кута зору, під яким науковець досліджує дане поняття. Отже, на нашу думку, інвестиції – це всі види грошових, матеріальних та нематеріальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності на певний період із метою збільшення капіталу в майбутньому, отримання прибутку (доходу) та/або іншого ефекту з урахуванням факторів часу в умовах невизначеності та ризику.

Потенційна вигідність вкладання інвестицій значною мірою залежить від інвестиційної привабливості та інвестиційного клімату. Це відносно нові поняття

для економіки, які виникли протягом останніх двох-трьох десятиріч. Більшість науковців зазначають, що термін «інвестиційний клімат» більш прийнятливо вживати до окремої держави під час оцінки можливості вкладати інвестиції або до групи країн, а також стосовно регіону [19]. Водночас поняття «інвестиційна привабливість» найчастіше зустрічається по відношенню до галузі економіки чи суб'єкта економічної діяльності – підприємства або групи підприємств.

Слід зазначити, що в сучасній науці існує багато різних тлумачень інвестиційної привабливості. Так, поняття «інвестиційна привабливість», на думку С. Гуткевич, це багатофакторний економічний розвиток інвестиційного процесу в усіх його проявах, що складається з двох окремих визначень: «інвестиція» та «привабливість». Останнє поняття автор пропонує трактувати у двох аспектах: із боку потенційного інвестора та з боку суб'єкта економічної діяльності, куди спрямовуються інвестиції [20, с. 40].

В.В. Бочаров представляє інвестиційну привабливість як існування економічного ефекту від укладення грошей у цінні папери за мінімальним рівнем ризику [21]. Однак українські підприємства не можуть ефективно використовувати інструменти ринку цінних паперів, оскільки цей ринок знаходиться на стадії становлення і є малоефективним. А також інвестиційна привабливість не може бути економічним ефектом від укладення грошей, оскільки вона, навпаки, створює умови для здійснення інвестицій.

Трактування інвестиційної привабливості передбачено «Методикою інтегральної оцінки інвестиційної привабливості підприємств та організацій» [22]; до того ж воно стало базовим і для багатьох науковців. У цьому документі інвестиційна привабливість розглядається як рівень задоволення фінансових, виробничих, організаційних та інших вимог чи інтересів інвестора щодо конкретного підприємства, яке може визначатися чи оцінюватися значеннями відповідних показників, зокрема інтегрального оцінювання.

В «Економічній енциклопедії» наголошується на тому, що ця характеристика враховує суперечливі цілі інвестора, які полягають у максимізації прибутку та мінімізації ризиків [18, с. 53]. Слід зауважити, що на практиці інвестори чітко розуміють залежність рівня доходів від рівня ризикованості, тому високий рівень прибутковості інвестицій за мінімальних ризиків швидше насторожить потенційних інвесторів, ніж привабить. У згаданій енциклопедії зроблено спробу охарактеризувати інвестиційну привабливість підприємства з позиції системного підходу, що ґрунтується на оцінюванні технічного, географічного, трудового, організаційного, екологічного, ресурсного, фінансово-економічного, правового та комерційного складників організації. Така позиція акцентує увагу на інтегрованості поняття інвестиційної привабливості. У «Фінансовому словнику» інвестиційна привабливість розглядається з погляду характеристики переваг і недоліків інвестування конкретним інвестором у відповідне підприємство [15, с. 358]. Проте це трактування не розкриває сутнісного наповнення поняття, адже незрозуміло, про які переваги та недоліки інвестування йдеться.

Доволі різнопланові характеристики інвестиційної привабливості пропонує О.А. Андраш [23, с. 4]. Зокрема, науковець наголошує на відносності цього поняття, адже підприємство може бути інвестиційно привабливим для одних інвесторів та непривабливим із погляду інвестування – для інших. Суперечливим є трактування інвестиційної привабливості підприємства як показника, що відображає можливість проду-

кування максимального прибутку інвестора, оскільки певний показник може лише вимірювати рівень інвестиційної привабливості у відповідній шкалі, тобто показник є лише інструментом для діагностики у цій сфері. Що ж стосується акцентування уваги на максимальному прибутку інвестора, то, як уже зазначалось вище, інвестор може мати найрізноманітніші цілі інвестування, які відмінні від максимізації прибутку. Щодо розгляду О.А. Андраш інвестиційної привабливості з погляду певних властивостей, характеристик, можливостей підприємства, які створюють певний попит на інвестиції, то попит на вільні кошти інвесторів жодним чином не кореспондується з підставами задоволення такого попиту, а саме підстави формують інвестиційну привабливість.

Н.Ю. Брюховецька та О.В. Хасанова інвестиційну привабливість підприємства розглядають як збалансовану систему інтегральних та комплексних показників доцільності вкладання капіталу інвестором в об'єкт інвестування, яка відображає сукупність об'єктивних та суб'єктивних умов, що сприяють або перешкоджають процесу інвестування [24]. Як зазначалось вище, показники можна розглядати лише як інструмент діагностики інвестиційної привабливості, тому не варто ототожнювати ці поняття.

Доволі правомірно розглядають інвестиційну привабливість підприємства як його здатність залучати певні інвестиційні ресурси Л.І. Катан, К.С. Хорішко [25, с. 23].

Найбільш комплексне тлумачення інвестиційної привабливості підприємства зустрічаємо у працях О.Г. Мельник та Ю.Г. Логвиненко, де автори розглядають досліджувану категорію в контексті сукупності фінансово-економічних, соціальних, логістичних, технологічно-майнових, адміністративно-правових, партнерських, іміджево-брендних, товарних характеристик підприємства, які забезпечують його пріоритетне становище в конкурентній боротьбі за інвестиційні ресурси [26, с. 246]. Крім того, науковці наголошують на тому, що інвестиційна привабливість підприємства залежить від інвестиційної привабливості регіону базування, країни, що свідчить про інтегровану характеристику цього поняття. Вищевикладений підхід є одним із найбільш комплексних та системних.

Висновки. У результаті дослідження встановлено, що інвестиції є багатоаспектною економічною категорією, погляди на яку трансформуються з часом і залежно від тенденцій економічних знань та обумовлені специфікою конкретних етапів історико-економічного розвитку.

Багатоваріантність у тлумаченні інвестиційної привабливості підприємства надалі ускладнює її діагностику, оскільки різне змістове наповнення категорії зумовлює різні підходи до її оцінювання.

Аналіз праць відомих науковців показав, що під час визначення економічної сутності поняття «інвестиції» здебільшого вчені ототожнюють його з категорією «капітальні вкладення», яка є більш вузьким поняттям і може розглядатися лише як одна із форм інвестицій.

Установлено, що законодавство України обумовлює існування різних тлумачень поняття «інвестиції», що спричиняє значні розбіжності в установленні цілей, інструментів та досягненні кінцевої мети інвестування. Існуючі в сучасній літературі неточності в розумінні сутності дефініцій «інвестиції» та «інвестиційна привабливість» заважають проведеному ґрунтовним дослідженням щодо сучасних проблем інвестування.

Дослідження численних теоретичних джерел розуміння сутності категорій «інвестиції» та «інвестиційна привабливість підприємства» дало автору змогу дати його власне визначення. Отже, інвестиції – це всі види грошових, матеріальних та нематеріальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності на певний період з метою збільшення капіталу в майбутньому, отримання прибутку (доходу) та/або іншого ефекту з урахуванням факторів часу в умовах невизначеності та ризику.

Інвестиційна привабливість підприємства – це система комплексних характеристик підприємства як об'єкта інвестування, яка включає сукупність об'єктивних і суб'єктивних факторів і дає підстави для перемоги у конкурентній боротьбі за інвестиційні ресурси на ринку на засадах урахування інтересів інвесторів.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Татаренко Н.О. Теорії інвестицій: [навч. посіб.] / Н.О. Татаренко, А.М. Поручник. – К.: КНЕУ, 2000. – 160 с.
2. Майорова Т.В. Інвестиційна діяльність: [підручник] / Т.В. Майорова. – Київ: Центр учбової літератури, 2009. – 472 с.
3. Яременко О.В. Економічна сутність інвестицій та основні поняття інвестиційної діяльності / О.В. Яременко // Економіка промисловості. – 2012. – №№ 1–2. – С. 79–85.
4. Розенберг Дж.М. Інвестиції: терминологический словарь / Дж.М. Розенберг. – М.: ИНФРА-М, 1997. – 400 с.
5. Хачатуров Т.С. Эффективность капитальных вложений / Т.С. Хачатуров. – М.: Экономика, 1979. – 336 с.
6. Про інвестиційну діяльність: Закон України // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 47. – С. 646.
7. Дорошенко Т.В. Сутність інвестицій як економічної категорії / Т.В. Дорошенко // Фінанси України. – 2000. – № 11. – С. 114–117.
8. Захарін С.В. Інвестиційне забезпечення інноваційно-технологічного розвитку економіки: [монографія] / С.В. Захарін. – К.: КНУТД, 2011. – 323 с.
9. Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – №№ 18–22. – Ст. 144.
10. Податковий Кодекс України: Закон України від 02.12.2010 № 2755-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – №№ 13–17. – Ст. 112.
11. Пересада А.А. Інвестування: [навч. посіб.] / А.А. Пересада – К.: КНЕУ, 2004. – 250 с.
12. Шевчук В.Я. Основи інвестиційної діяльності / В.Я. Шевчук, П.С. Рогожин. – К.: Генеза, 1997. – 384 с.
13. Бланк И.А. Инвестиционный менеджмент / И.А. Бланк. – К.: Эльга-Н, Ника-Центр, 2001. – 448 с.
14. Борщ Л.М. Інвестування: теорія і практика: [навч. посіб.] / Л.М. Борщ. – К.: Знання, 2005. – 470 с.
15. Загородній А.Г. Інвестиційний словник: [навч. посіб.] / А.Г. Загородній, Г.Л. Вознюк, Г.О. Партин. – Л.: Бескид Біт, 2005. – 512 с.
16. Черваньов Д.М. Менеджмент інноваційно-інвестиційного розвитку підприємств України / Д.М. Черваньов, Л.І. Нейкова. – К.: Знання, КОО, 1999. – 514 с.
17. Денисенко М.П. Основи інвестиційної діяльності / М.П. Денисенко. – К.: Алерта, 2001. – 338 с.
18. Економічна енциклопедія: у 3-х т. Т. 3 / Відп ред. С.В. Мочерний. – К.: Академія, 2002. – 952 с.
19. Фінансовий менеджмент: [навч.-метод. посіб. для сам. вивч. дисц.] / А.М. Поддєрьогін, Л.Д. Буряк, Н.Ю. Калач [та ін.]. – К.: КНЕУ, 2001. – 294 с.
20. Гуткевич С.А. Інвестиційна привабливість аграрного сектора економіки: [монографія] / С.А. Гуткевич. – К.: Європ. ун-т, 2003. – 251 с.
21. Бочаров В.В. Інвестиційний менеджмент / В.В. Бочаров. – СПб.: Питер, 2000. – 160 с.
22. Методика інтегральної оцінки інвестиційної привабливості підприємств та організацій: Наказ Агентства з питань запобігання банкрутству підприємств і організацій від 23.02.98 № 22 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0214-98>.
23. Андраш О.А. Оцінка інвестиційної привабливості підприємств туристичної галузі / О.А. Андраш // Вісник НТУ «ХПІ». Тематичний випуск «Технічний прогрес і ефективність виробництва». – 2010. – № 8. – С. 3–7.
24. Брюховецька Н.Ю. Оцінка інвестиційної привабливості підприємства: визначення недоліків деяких існуючих методик / Н.Ю. Брюховецька, О.В. Хасанова // Економіка промисловості. – 2009. – № 44. – С. 110–117.
25. Катан Л.І. Оцінка інвестиційної привабливості підприємства / Л.І. Катан, К.С. Хорішко // Інвестиції: практика та досвід. – 2010. – № 15. – С. 22–24.
26. Мельник О.Г. Системи діагностики діяльності машинобудівних підприємств: полікритеріальна концепція та інструментарій: [монографія] / О.Г. Мельник. – Львів: Львівська політехніка, 2010. – 344 с.